# Els espantaocells de Barraques de Figueres

XAVI JAÉN MÉNDEZ

Diuen que dos no es barallen si un no vol. Dissabte passat vaig confirmar que aquesta afirmació no s'aplica a l'Embarraca't de Figueres. En el que hauria de ser un ambient festiu i de retrobament amb coneguts i amics la nit va acabar com acaben la majoria de nits a Barraques, amb una baralla. Suposo que en dies de festa major no es pot faltar a les tradicions.

Aquesta vegada jo mateix m'hi vaig veure involucrat. Vaig veure un amic meu amb la boca plena de sang a causa d'una brega amb un energumen i vaig cometre «l'error» d'intervenir intentant dissuadir el meu company de seguir amb la disputa. L'energumen en qüestió m'ho va impedir començant a barallar-se amb mi també. Intentant allunyar-me de la situació vaig rebre una segona escomesa per l'esquena. Jo, amb la intenció d'acabar ja amb el conflicte, no vaig voler tornar a caure en la provocació i per fi vaig poder marxar cap als lavabos, on el meu amic procurava netejar-se la ferida. No satisfet, l'energumen va insistir que hi havia d'haver tercera part, aquest cop vaig rebre a la cara. I aquí és on faig una parada en el relat dels fets.

Aquest últim cop el vaig entomar a escassos 50 metres d'una patrulla dels Mossos d'Esquadra. En veure'ls vaig córrer cap a ells per tal que posessin punt i final a tot plegat. Però abans que jo pogués obrir la boca em van etzibar:

- Sí, ja ho hem vist tot. Com és que no t'hi has tornat?

Tal qual.

Em vaig quedar glaçat, en blanc, sense saber què contestar. El seu consell com a agents de seguretat era que jo respongués a l'agressió?

Tot seguit la patrulla va marxar i la va substituir un furgó amb dues agents que fent servir d'excusa que no sabien de què anava el tema es van desentendre tant de l'actitud dels seus companys com de buscar l'agressor. Tan sols em van dir que podia escriure una instància en contra dels dos agents, però que no serviria de gaire. Aquest és tot el servei que em van oferir i aquesta, doncs, és la meva instància.

No acaba aquí. Vaig decidir marxar cap a casa, però quan anava a avisar la meva xicota que me n'anava vaig rebre una quarta vegada. Aquest cop amb molt de dolor en tota la part lumbar, avui encara vaig coix i amb la incertesa de si m'ha afectat el ronyó o no. Entenc que els Mossos d'Esquadra no podien evitar la primera ni la segona, entenc que evitar la tercera era impossible tot i ser-ne testimonis, però la quarta, on vaig patir realment dolor físic, sí que era evitable.

Qualsevol que aquestes nits vegi la plaça Europa rodejada de patrulles dels Mossos d'Esquadra que no cometi l'error de pensar que és un lloc segur. O almenys no és més segur que un camp acabat de conrear custodiat per un espantaocells, un espantaocells immòbil, lleig i inservible al qual una filera d'aus reposen als seus braços de palla. Si sou víctimes d'alguna injustícia dins d'aquella plaça ho heu de solucionar vosaltres mateixos, no ho dic jo, ho diuen els dos agents amb qui em vaig trobar, ja que dos es barallen si un vol i la policia ho consent.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/05/04/espantaocells-barraques-figueres/781176.html?utm_source=rss